

og hugleiðing

V. U. Hammershaimb

Pedersen Weyhe. So doyði hon, og Johan Henrich giftist við Annike Hedevig Djurhuus, 1773-1809, prestadóttir á Nesi í Eysturoynni. Tey finga 4 børn.

Um Johan Henrich Egholm lesa vit:
»Johan Henrich Egholm var gift to gange. Hann var bonde i Hvalvík, og han blev gift sidste gang med en præstedatter fra Næs, der hed Annike. Hun var en særdeles dygtig husmoder. Men sandelig var deres ægteskab alt andet end lykkeligt. Johan Henrich Egholm var en højkultur mand, hann var lægekyndig, [dugdi fleiri mál, verið 3 ár skipslækni í tí russiska herflotanum] han viste nærmest ingen interesse for bondegården. Hans interesser lå andre steder, og gården blev ikke drevet, som den skulle, idet han ustandselig rejste til Tórshavn for at være sammen med de lærde dér. Dette utålelige i, at gården ikke blev drevet således, som Annike mente rigtigt, pinte hende meget. Hun sagde ikke meget, bar sin nød med tålmodighed, men tænkte så meget mere. Og slutningen var den sørgelige, at hun druknede sig i en dam i Hvalvík, som endnu kaldes »Annikes dam«..... Efter Annikes sørgelige død flyttede Johan Henrich Egholm til Tórshavn at bo. En bestemt tid på året besøgte han igen Hvalvík....han havde for vane hver aften at tænde sin pibe og gå ned der, hvor hans hus havde stået...da han kom hjem igen alene, så han altid forgrædt ud...«

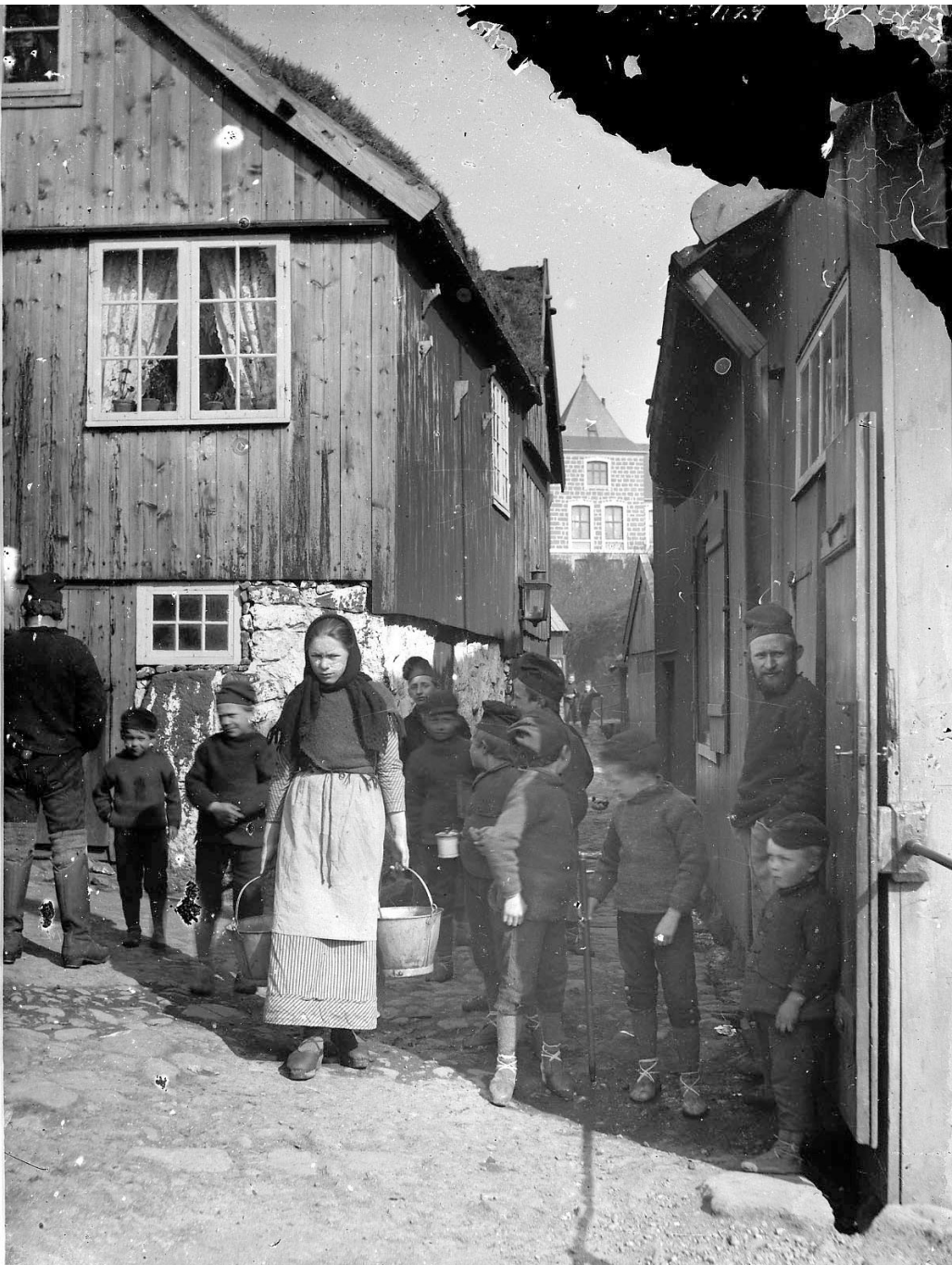
Í Suðurstreymoyar kirkjubók er skrivað: »10. juni í 1761 døbt Niels Sørensens, som nu formodentlig er i København, hans U?ægte barn nomin, Samuel, D. 20. sept. 1761....«

Í einum brævi frá fútanum til general krigs-commisare Hansen, dagfest 6. juni 1761, er skrivað:

»Hvad Egholm Affaire angaar (ulæselige ord) at komme eller fare ved jeg intet om.«

Eftir hesum at døma hava Niels Sørensen, hattamakarinn, og kona hansara, Armgard Marie, ikki drigið somu línu.

Í 2007 gav Jørgen Svensson, føddur 7. dec. 1934, 8. ættarlið, út ættarbókina *Efterslægtbog for Niels Sørensen Egholm og Armgard Maria*

Gongin, Nýggjastova, í 1890'unum

Weyhe. Fyri bókina – sera áhugaverd og virðismikil – hevur hann uppiborið rós og tókk.

Aftast í bókini er ein aforisma:

Mange kunne have gjort det bedre, alle kunne have gjort det anderledes, men sådan har jeg nu gjort det, og hvis jeg ikke havde gjort det, var det måske aldrig blevet gjort.
Jørgen Carstens Bloch (1717-1773)

Armgard Marie Egholm og Jørgen-Frantz Jacobsen

Føddur og uppvaksin úti á Reyni kendi Jørgen-Frantz Jacobsen (1900-38) seg óivað hoyrandi til tað søguliga umhvørvið úti í Havn. Aðramáta hevði hann ikki verið førur fyri – leinkjaður, sum hann var til sóttarsong í Føroyum og í Danmark við blýanti í hond – at skriva heimskendu skaldsøgu sína BARBARA, sum William Heinesen útgav posthum 1939.

Fýra mánaðar áðrenn Jørgen-Frantz Jacobsen doyði, skrivaði hann:

»Mit mozartske livssyn skal du sgu ikke

nære nogen bekymring for... Min styrke ligger i, at jeg ikke stræber efter lykke og velvære, men på godt og ondt er forelsket i min egen skæbne.«

Nakað seinri, undan tí seinastu, hættisligu skurðviðgerðini, skrivaði hann: »Det er en prøvelse, dette her, men vil man have det gode, må man tage det onde med. Dør jeg, vil man kunne skrive på min grav: »Her hviler en, der lærte meget menneskeligt at kende og altid var harmonisk lykkelig. Tilsidst opnåede han endog at føle et pust af alderdommens molest.«

Um BARBARU er sagt: »Hon er frumkend, alskbitin; hjálparleys í girnd; góðvarðin, hættisliga gandað. Eitt gott barn, ja, 28 ár, og landsins størsta skøkja. Prestaeinkja tvær ferðir. «

Bókin fer fram í tí gomlu Havnini; úti á Tinganesi, úti á Reyni, í Gongini, í Nýggjustovu – og í prestagarðinum Jansagerði í Miðvági og aðrastaðni. Í tíðini, tá ið máttmikla Hammershaimb fúta- og løgmannsklanin ráddi fyri borgum.

Men hvør var so tann lívsglaða BARBARA? Inkarnatióin av lívsgleði og ungdómi

við humor, poesi, ironi – og við tí sjónliga erotikkinum, ið gav og kravdi innihald í hennara tilveru. Hon, sum helt til í umhvørvinum Úti á Reyni, har prestakonventið var. Í handlinum og dansinum í Tinganesi, í Nýggjustovu, í Fútastovu, í Gongini. Prestaeinkja tvær ferðir. Og so varð tað presturin Poul Aggersøe.

Hon endaði ætlandi sínar dagar í Nýggjustovu í Gongini.

Tað var Barbara.

Lívsglaða prestadótturin í Hvalba, Armgard Marie Weyhe, framdi ungdómsins gjøgnumbrot í Havn. 18 ára gomul til Keypmannahavnar, har hon giftist við Niels Egholm, hattamakara. 3 børn. Hjúnabandið rillaði. Einkja. Aftur í Føroyum 26 ára gomul. Fekk nýggj hús, »Egholmshúsið« úti á Reyni. Búði har, til hon doyði 93 ára gomul.

Hendan Armgard Marie Egholm er átøk Barbaru.

Um musan hjá Jørgen-Frantz Jacobsen var Estrid Bannister Holm, ja, so hevði hann tvær.